

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/165/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4106217189
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4106217189.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci - v spore žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nám. Jána Pavla II. č. 7, 950 50 Nitra, IČO: 355 930 08, právne zastúpený JUDr. Svorad Petruška, advokát so sídlom Nitra, advokátska kancelária Kupecká 18, Nitra proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36038351, zastúpený JUDr. Pavol Halaj, advokát, Remeselnícka 307/1, 050 01 Revúca, o vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/177/2006-1249 zo dňa 20. februára 2018 - okrem zastavujúceho výroku (I.), takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolacie konanie o odvolaní žalobcu proti zamietajúcemu výroku rozsudku (III.) z a s t a v u j e .
- II. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti vydania parciel registra „C“ KN č. XXX/X, XXX/X a XXX/X zapísaných na LV č. XX pre kat. úz. E., rozsudok súdu prvej inštancie ohľadne týchto parciel z r u š u j e a konanie o ich vydaní z a s t a v u j e .
- III. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti povinnosti žalovaného vydať žalobcovi vlastníctvo k parc. č. XXX/X, XXX/X a XXX/X a tiež aj parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X m e n í tak, že žalobu žalobcu v tejto časti z a m i e t a .
- IV. V zostávajúcich častiach vyhovujúceho výroku rozsudku (II.) odvolací súd napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e .
- V. Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal vydania a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam parcelné číslo XXX, dom súpisné číslo XX s dvorom, bez výmery, parcelné číslo XXX, záhrada, bez výmery, parcelné číslo XXX, sypáreň a dvor o výmere XXXX m², parcelné číslo XXX/X les o výmere XXX ha XXXX m², parc. č. XXX les o výmere XX ha XXXX m², parc. č. XXX/XX roľa o výmere X ha XXXX m², parc. č. XXX les o výmere XX ha XXXX m², parc. č. XXX pasienok o výmere XXXX m², parc. č. XXX les o výmere XX ha XXXX m², parc. č. XXXX les o výmere XX ha XXX m², parc. č. XXXX pasienok o výmere XXXX m², parc. č. XXXX pasienok o výmere XXXX m², parc. č. XXXX les o výmere XX ha XXXX m², parc. č. XXXX kameňolom o výmere X ha XXXX m², parc. č. XXXX les o výmere XX ha XXXX m², parc. č. XXXX lúka o výmere XXXX m², parc. č. XXXX roľa o výmere X ha XXXX m², parc. č. XXXX pasienok o výmere XXXX m², parc. č. XXXX les o výmere X ha XXXX m², parc. č. XXXX roľa o výmere X ha XXXX m², parc. č. XXXX/X roľa o výmere X ha

nehnutelnosti a žalovaný lesné nehnuteľnosti. Na základe tejto skutočnosti žalobca žiada o vydanie a navrátenie vlastníctva aj k tým nehnuteľnostiam (parcela číslo XXXX/X, druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXXmX, parcela číslo XXXX/X, druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2, parcela číslo XXXX/X, druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2, parcela číslo XXXX/X, druh pozemku lesné pozemky o výmere XXXX m2, ktoré sú v katastri nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXX v katastrálnom území E. vedené ako lesné pozemky v prospech Slovenského pozemkového fondu, pretože tento stav je v rozpore so zákonom. Vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo žalobcovi odňaté bez náhrady úpravou pozemkového vlastníctva v zmysle pozemkových reforiem. O uvedenom svedčí zápis v Pozemkovej knihe vo vložke č. XXX zo dňa 30.06.1948 a 29.07.1959. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil potvrdenie právnej subjektivity MK SR zo dňa 15.07.2005, potvrdenie o pridelení identifikačného čísla, informatívny výpis z obchodného registra OS Banská Bystrica žalovaného, informatívny výpis z obchodného registra OS Nitra Odštepného závodu Levice, Modus vivendi, Praescriptionum sacrosancti, Qui Divino, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.09.1996, sp. zn. 17Co 257/1996, potvrdenie o právnom nástupníctve MK SR zo dňa 17.01.2006, PKV č. XXX, výzva na vydanie nehnuteľných vecí, upovedomenie o podanej výzve Odštepnému závodu Levice, identifikácia parciel, LV č. XX, LV č. XXX, LV č. XXXX, list č. XXXX/XXXX-XXX-X žalovaného zo dňa 27.06.2006, záznam zo spoločného rokovania zo dňa 03.08.2006.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil, keď neuznáva základ žalobcom uplatňovaného nároku a ani rozsah uplatňovaného nároku.

3. Okresný súd Nitra v predmetnej veci vyniesol dňa 28.01.2009 rozsudok č. k. 17C 177/2006-706, v ktorom konanie v časti o vydanie a navrátenie žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam katastrálne územie E., zapísané na IV č. XX, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcela č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, bytový dom so súpisným číslom XXX na parcele číslo XXX/X, bytový dom so súpisným číslom XXX, na parcele číslo XXX/X, zastavil. Žalobu v zostávajúcej časti o vydanie a navrátenie žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zamietol, pričom jedným z dôvodov zamietnutia žaloby bolo, že žalobca v rámci dokazovania nepreukázal jednoznačným spôsobom a nad všetky pochybnosti, že je právnym nástupcom Trnavského seminára. Ďalej podľa názoru súdu návrh na súd bolo potrebné podať proti vlastníkovi sporných nehnuteľností, ktorým je Slovenská republika v zastúpení Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik tak, ako je to uvedené aj v liste vlastníctva. V predmetnej veci boli vo výzve na vydanie nehnuteľností špecifikované nehnuteľnosti iba pôvodnou pozemnoknižnou vložkou č. XXX pre katastrálne územie E.. Žalobca mal už vo výzve presne žiadané nehnuteľnosti špecifikovať. Výzva na vydanie nehnuteľnosti má slúžiť ako podklad na vypracovanie dohody, výzva predložená žalobcom neobsahuje označenie nehnuteľností podľa stavu v katastri nehnuteľností. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX nie sú spôsobilé na vydanie.

4. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie a to právnym zástupcom žalobcu, ktorý zároveň svojim podaním zo dňa 25.09.2009 žiadal, aby súd pripustil zmenu na strane účastníka konania a to žalobcu s tým, že do konania namiesto terajšieho žalobcu Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza, so sídlom Jána Hollého 10, 917 66 Trnava (Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza, so sídlom Jána Hollého 10, 917 66 Trnava) vstupuje Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nám. Jána Pavla II. č. 7, Nitra. Krajský súd Nitra, uznesením č. k. 8Co33/2011 - 803, zo dňa 31.05.2011 návrh Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Nitra, na zmenu účastníka konania na strane žalobkyne (tak, aby namiesto žalobkyne Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavskej arcidiecézy do konania vstúpila Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra) zamietol. Voči predmetnému zamietajúcemu uzneseniu Krajského súdu v Nitre bolo zo strany žalobcu Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Nitra podané dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 8Cdo 120/2011-973, zo dňa 11.12.2012 uznesenie Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2011, sp. zn. 8 Co 33/2011 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že odvolací súd napriek oznámeniu žalobcu (a súčasne aj jej právneho nástupcu) o skutočnosti svedčiacej na zánik právnickej osoby nepostupoval v súlade s ustanovením § 107 ods. 1, ods. 4 O.s.p., v dôsledku čoho po zániku pôvodnej navrhovateľky nekonal s jej právnou nástupkyňou, odňal účastníkovi konania, ktorý prevzal práva a povinnosti doterajšieho účastníka právo konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 273 písm. f, O.s.p.. Porušením tejto povinnosti v konečnom dôsledku zabránil oprávnenej osobe riadne pokračovať v konaní o reštitučnom nároku, ktorý v súdnom konaní riadne uplatnil jej právny predchodca. Bolo teda namieste, aby do začatého konania (postupom podľa ustanovenia 107 O. s. p.) vstúpila právny nástupca žalobcu. Nebol dôvod na postup podľa § 92

ods. 2 a 3 O.s.p.. Krajský súd Nitra, uznesením č. k. 8Co 33/2011 - 986 zo dňa 21.03.2013, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že vychádzajúc z uvedeného právneho (a právne záväzného) záveru dovolacieho súdu v jeho rozhodnutí z 11.12.2012 (právoplatnom 30.1.2013) , v ktorom konštatoval zánik žalobkyne ako právnickej osoby (z Bratislavsko-Trnavskej arcidiecézy sa stala Bratislavská arcidiecéza a Trnavská arcidiecéza) a s poukazom na potrebu po zániku pôvodnej žalobkyne konať s jej právnou nástupkyňou (v zmysle ust. § 107, bez rozhodovania v zmysle ust. § 92 ods. 2 a 3 OSP), ktorú bolo potrebné určiť s ohľadom na to, na koho prešlo právo spravovať majetok, mal potom Krajský súd v Nitre ako odvolací súd za to, že už súd prvého stupňa sa dopustil uvedeného procesného pochybenia - vady konania, majúcej (bez ďalšieho) za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorú vadu konania a rozhodnutia vyčítal dovolací súd súdu odvolaciemu pri rozhodovaní o návrhu Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstva Nitra na zámenu účastníka na strane žalobkyne. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, že k reorganizácii Rímskokatolíckej cirkvi na Slovenskú došlo ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu (keďže procesná vada sa týkala všetkých výrokov čiastočne späťvzatie návrhu bolo tiež účinené až po 14.2.2008) podľa ust. § 221 ods. 1 písm. b, f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie bez toho, aby ďalej vôbec mohol skúmať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na pojednávaní dňa 22. 09. 2014 pripustil okresný súd zmenu na strane žalobcu a SPF (ako vedľajší účastník z konania vystúpil 22.05.2015).

5. V priebehu pojednávania došlo zo strany právneho zástupcu žalobcu dňa 10. 10. 2016 k zmene - spresneniu petitu, pričom súd na pojednávaní konanom dňa 23.01.2018 pripustil zmenu petitu v nasledovnom znení:

Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam:

- parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere XXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere X m²
- vytvorených GP č. XX/XXXX pre kat. úz. E. zo dňa 6.8.2015, vyhotovený H.. X. S., úradne overený Okresným úradom K., katastrálnym odborom dňa 24.8.2015 pod č. XXXX/XXXX,
- parc. č. XXX druh pozemku zast. plochy o výmere XXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere XX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXX m²
 - parc. č. XXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXX m²
 - parc. č. XXX/XX druh pozemku lesný p. o výmere X XXXX m²
 - parc. č. XXX druh pozemku lesný p. o výmere XX XXXX m²
 - parc. č. XXXX druh pozemku ost.pl. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXX m²
 - parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XX XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
- zapísané na LV č. XX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. C
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXXmX
 - parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
 - parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²

- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere X XXXX m2
zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. E,

- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m2
zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. E,

spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrím v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

6. Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe a jej dôvodov zotrval, žalovaný uplatnil námietky proti podanej žalobe spočívajúce v tom, že žalobca nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu, že namieta prekluziu žalobou uplatneného reštitučného nároku, že požadované nehnuteľnosti nie sú spôsobilým predmetom vydania, že on mal v spore nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v spore, že namieta nevykonateľnosť petitu v časti týkajúcej sa vydania a navrátenia vlastníctva a že namieta petit v rozsahu vydania žalobcom požadovanej dokumentácie.

7. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným a v poradí druhým) rozsudkom súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Súd konanie v časti o vydanie a navrátenie žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam katastrálne územie E., zapísané na LV č. XX, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, bytový dom so súpisným číslom XXX na parcele číslo XXX/X, bytový dom so súpisným číslom XXX, na parcele číslo XXX/X, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam:

- parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere XXX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere X m2
vytvorených GP č. XX/XXXX pre kat. úz. E. zo dňa 6.8.2015, vyhotovený H.. X. S., úradne overený Okresným úradom K., katastrálnym odborom dňa XX.X.XXXX pod č. XXXX/XXXX,

- parc. č. XXX druh pozemku zast. plochy o výmere XXX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku záhrady o výmere XX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXXX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku zast. plochy o výmere XXXX m2
- parc. č. XXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXXX m2
- parc. č. XXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXX m2
- parc. č. XXX/XX druh pozemku lesný p. o výmere X . XXXX m2
- parc. č. XXX druh pozemku lesný p. o výmere XX XXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku ost.pl. o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XX XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m2
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2
zapísané na LV č. XX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. C

- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXXXmX
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m2

- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
- parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m²
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere XXX m²
- parc. č. XXXX druh pozemku lesný p. o výmere X XXXX m²

zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. E, spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrím v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Súd žalobu o vydanie a navrátenie žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. E., vedený Okresným úradom K., katastrálnym odborom ako parcely reg. E, parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/X druh pozemku lesný p. o výmere XXXXX m² zamietla.

IV. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 95 % , ktoré je povinný zaplatiť žalovaný.

V. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

8. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Písomnou výzvou zo dňa 30. 8. 2005 (č. l. 43), ktorá bola žalovanému doručená dňa 05.09.2005 (č. l. 45), žalobca požiadal žalovaného na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam a na vydanie nehnuteľných vecí v katastrálnom území E. - PK vložka číslo XXX a to v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „reštitučný zákon“). Žalobca žiadal vydať nehnuteľnosti špecifikované v prílohe k výzve podľa ich zápisu v pozemnoknižnej vložke č. XXX, identifikácie parciel č. XXXXX/XX zo dňa 12. 8. 2005 a výpisov z listov vlastníctva č. XX a č. XXXX (č. l. 43 spisu). Skutočnosť, že žalobca je oprávnenou osobou podľa reštitučného zákona vo výzve odôvodnil tým, že Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavská arcidiecéza ako cirkevná právnická osoba registrovaná na MK SR, cirkevný odbor je podľa medzinárodnej dohody „Modus vivendi“ uzavretej medzi Svätou Stolicou a ČSR dňa 02. februára 1928, Základnej zmluvy medzi Svätou Stolicou a Slovenskou republikou uzavretej dňa 24. novembra 2000 a vnútorných predpisov Rímskokatolíckej cirkvi, najmä Apoštolských konštitúcií „Ad ecclesiastici regiminis incrementum zo dňa 2. septembra 1937, „Qui Divino“ a „Praescriptionum sacrosancti zo dňa 30. decembra 1977 zákonným nástupcom všetkých nehnuteľných vecí na jej území, ktoré od roku 1918 tvorili časť Československej republiky, v súčasnosti sa nachádzajú v Slovenskej republike a sú zapísané v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právnické osôb. Je tiež právnym nástupcom po zaniknutých alebo zrušených cirkevných organizáciách Rímskokatolíckej cirkvi v zmysle uznesenia Konferencie biskupov Slovenska zn. 77/1995/KBS zo dňa 14. septembra 1995 prijatého v súlade s vnútornými predpismi Rímskokatolíckej cirkvi. Nehnuteľnosti z PKV č. XXX prešli do vlastníctva štátu z dôvodu uvedenom v § 3 ods. 1 písm. c) zákona (odňatím bez náhrady v zmysle zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy), čo osvedčuje zápis v pripojenej PK vložky č. XXX, ktorá je verejnou listinou (č. l. 42). Z identifikácie parciel (č. l. 47 spisu) vyplýva, že nehnuteľnosti v katastrálnom území E., pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX boli zapísané do listov vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XX, XXX, XXXX, XXXX, XXX, XXX, XXX, XXX. Z listu vlastníctva č. XX pre katastrálne územie E. vyplýva, že nehnuteľnosti tam zapísané, sú vo vlastníctve SR-Lesy Slovenskej republiky, š.p. Námestie SNP 8, Banská Bystrica (č. l. 53-54 spisu). Z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie E. vyplýva, že nehnuteľnosti v ňom zapísané, sú vo vlastníctve SR-Slovenský pozemkový fond, Búdkova cesta č. 36, Bratislava (č. l. 55-57 spisu). Z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie E. vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností

v ňom zapísaných, je SR-Lesy SR š.p., Banská Bystrica (č. I. 58 spisu). Prídelovou listinou zo dňa 7.7.1959 boli nehnuteľnosti parcelné číslo XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXX/XX, XXX/X odovzdané Odboru pre pôdohospodárstvo a lesného hospodárstva pri KNV v K. - Štátny majetok v J., národný podnik J., v prospech ktorého prešlo aj vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam (č. I. 91-92 spisu). Prídelovou listinou zo dňa 7.7.1959 boli aj ďalšie nehnuteľnosti katastrálnom území E. odovzdané Odboru pre pôdohospodárstvo a lesného hospodárstva pri KNV v K. - Štátny majetok J., n.p. J., v prospech ktorého prešlo aj vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam (č. I. 93-94 spisu). Právny zástupca žalobcu prípisom zo dňa 05.05.2008 oznámil zmenu názvu účastníka konania, pričom vo svojom prípise uviedol, že dňa 14.02.2008 bola vyhlásená apoštolská konštitúcia Slovachiae Sacrorum Antistites vzniku diecéz a zmene hraníc a mien diecéz a cirkevných provincií. Na základe konštitúcie došlo okrem iného k zmene označenia Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na Trnavskú arcidiecézu, ktorá má právnu kontinuitu po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze a je tým istým subjektom, ktorý bol zriadený apoštolskou konštitúciou Qui Divino z 30.10.1977 (č. I. 511). Z potvrdenie o právnej subjektivite a štatutárnych zástupcoch vydaného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, cirkevný odbor, Námestie SNP 33, Bratislava 1, zo dňa 01.04.2008 (č. I. 519) bolo zistené, že cirkevný odbor Ministerstva kultúry Slovenskej republiky potvrdzuje zaevidovanie zmeny názvu Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na nové označenie Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, so sídlom Jána Hollého 10, Trnava. V predmetnom potvrdení bolo ďalej uvedené, že Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, na základe konštitúcie Slovachiae Sacrorum Antistites zo dna 14. februára 2008 má právnu kontinuitu po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze, ktorá bola zriadená apoštolskou konštitúciou Qui Divino pápeža Pavla VI. z 30. decembra 1977 ako Trnavská arcidiecéza a premenovaná dekrétom Kongregácie pre biskupov z 31. marca 1995 na Bratislavská trnavská arcidiecézu. Štatutárnym zástupcom Trnavskej arcidiecézy na základe menovania Svätej Stolice je Q.. X. W., arcibiskup trnavsky, emeritný metropolita bratislavsko-trnavský. Druhým štatutárnym zástupcom Trnavskej arcidiecézy na základe menovania Q.. X. W. je Q.. J. E., riaditeľ kancelárie. Štatutárni zástupcovia konajú samostatne. (č. I. 519). Z potvrdenia o pridelení identifikačného čísla (IČO) štatistického úradu Slovenskej republiky (č. I. 521) bolo zistené, že Rímskokatolíckej cirkvi, Trnavská arcidiecéza bolo pridelené IČO : 00419702. Žalobca písomným podaním zo dňa 20.10.2008 zobral žalobu v časti o vydaní a navrátení žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam katastrálne územie E., zapísané na LV č. XX, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², bytový dom so súpisným číslom XXX na parcele číslo XXX/X, bytový dom so súpisným číslom XXX, na parcele číslo XXX/X späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť (č. I. 590 spisu). Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti v písomnom podaní zo dňa 17. 12. 2008 (č. I. 602 spisu) súhlasil. Z geodetickej dokumentácie (grafická identifikácia) vypracovanej spoločnosťou GKK geodetická služba, s.r.o., so sídlom Bratislava, Poludníkova 9, predloženej právny zástupcom žalobcu bolo zistené, že pôvodná výmera nehnuteľností podľa pôvodnej žaloby predstavovala celkom XXX ha XXXX m², pričom v predmetnom katastrálnom území došlo ku konaniu ROEP a z toho dôvodu sa vypracoval nový geometrický plán bola zistená nová výmera a to XXX ha XXXX m², rozdiel tvorí XXXX m².

9. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 470 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 a § 232 ods. 3) a citované ustanovenia zák. č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (§ 1, § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1 - 3, § 7), odôvodnil nasledovne:

10. Predmetom konania je navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvi podľa zák. č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov. Podľa tohto zákona navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam sa môže domáhať oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky, vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990, voči povinnej osobe, ktorou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží, za predpokladu, že nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu alebo obce niektorým zo spôsobov uvedeným v § 3 ods.1 cit. zák. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa písomným podaním zo dňa 28.08.2006 (správne 30.08.2005) domáhal vydania nehnuteľností podľa zák. č. XXX/XXXX Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam

cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, keď do 30. apríla 2006 nedošlo k uzatvoreniu dohody o vydaní nehnuteľností, hoci v zákonom stanovenej lehote bola povinnej osobe podaná výzva na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. E., zapísaným v pkn. vl. č. XXX. Vzhľadom na stanovisko žalovaného, ktorý považoval návrh za neopodstatnený z dôvodu, že žalobca nie je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods.2 zák. č. 161/2005 Z. z., a žalovaný nie je osobou povinnou podľa § 4 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z.z., výzva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, nebolo preukázané splnenie podmienok pre vydanie nehnuteľnosti v zmysle zák. č. 161/2005 Z. z., t. j. nebol preukázaný reštitučný titul, návrh bol podaný predčasne pre nesplnenie zákonných náležitostí výzvy a nemožnosti z tohto dôvodu uzavrieť dohodu mimosúdne, preklúziu nároku žalobcu, nesprávny petit, ktorý nie je vykonateľný, sa súd v rámci prejednávania návrhu zaoberal jednotlivými námietkami vznesenými žalovaným a s ohľadom na vykonané dokazovanie v konaní dospel k nasledovnému záveru. Čo sa týka vznesenej námietky žalovaného ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu, je nesporné, že žalobca je cirkvou registrovanou na území Slovenskej republiky. Jeho aktívna legitímácia na podanie návrhu ako právneho nástupcu Ostrihomskej kapituly bola viacerými rozhodnutiami NS SR prejednaná napr. rozsudok NS SR 3 Cdo 119/05, 4 Cdo 250/2010, 3 Cdo 200/2010/ a obdobný názor zaujal i ÚS SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 216/2011 alebo III. ÚS 373/2012-23 z 23.08.2012, ale tiež nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II OS 42/2011 z 20. 09.2012. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že Rímskokatolícka cirkev bola na území Slovenska štátom uznaná cirkev aj v období, ktoré je podľa zák. č. 161/2005 Z.z. rozhodné pre zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam a bola vlastníkom aj tých nehnuteľností, ktoré boli v čase odňatia štátom vedené v pozemkových knihách na Ostrihomskú arcidiecézu alebo iný zahraničný právny subjekt Rímskokatolíckej cirkvi. Ostrihomska arcidiecéza nemala k týmto majetkom v období odňatia štátom už žiadne práva ani de facto ani de iure. Svätá stolica jej právo spravovať tieto majetky odňala 29.5.1922 a právne toto územie odčlenila od Ostrihomskej arcidiecézy a pripojila k Trnavskej apoštolskej administratúre 2.9.1937. Vzťahy medzi Československou republikou a Svätou stolicou boli upravené medzinárodnou zmluvou Modus vivendi, ktorá nadobudla platnosť 02.02.1928. Touto zmluvou bol stanovený spôsob a zásady nového ohraničenia československých diecéz. Podľa článku I. tejto zmluvy Česká republika uznala, že len Svätá stolica má právo ohraničiť svoje diecézy a súčasne sa Svätá stolica zaviazala, že žiadna časť Československej republiky nebude podriadená ordinárovi, ktorého sídlo je za hranicami Československej republiky a že žiadna československá diecéza nebude presahovať štátne hranice. V článku II. tejto zmluvy sa strany dohodli, že nútená správa nehnuteľných a hnutelných cirkevných majetkov v Československu je dočasná, až do uzatvorenia dohody určenej v článku I. a zveruje sa komisii prostredníctvom episkopátu príslušného územia. V súlade so zmluvou Modus vivendi Svätá stolica Apoštolskou konštitúciou "Ad ecclesiastici regiminis incrementum" z 02.09.1937 určila obvody diecéz na území Československej republiky tak, aby sa kryli so štátnymi hranicami. Touto Apoštolskou konštitúciou bolo rozhodnuté aj o rozčlenení Ostrihomskej arcidiecézy tak, že územie Ostrihomskej arcidiecézy ležiace na území Československej republiky sa od nej odčlenilo a táto časť prešla na samostatnú cirkevnú jednotku - Trnavskú apoštolskú administratúru. Svätá stolica tým územne zladila hranice diecéz so štátnymi hranicami a rozhodla o tom, že hnutelný a nehnuteľný majetok na území Československej republiky patriaci pôvodne Ostrihomskej arcidiecéze pripadá Trnavskej apoštolskej administratúre. Aj ďalšie Apoštolské konštitúcie "Qui Divino" a "Praescriptionum sacrosanti" potvrdili krytie hraníc slovenských diecéz s československými štátnymi hranicami a sú v plnom súlade aj so Základnou zmluvou medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou z 24.11.2000, Ústavou Slovenskej republiky ako aj zák. č. 308/1991 Zb. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, právne normy a historické relevantné dokumenty je nepochybné, že v období rozhodnom pre zmiernenie niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam, bola Rímskokatolícka cirkev so sídlom na Slovensku, na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností, pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, teda aj na Ostrihomskú arcidiecézu. Od posledného rozhodnutia nastala ďalšia právna skutočnosť, v dôsledku ktorej sa oprávnenou osobou v konaní o navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 161/2005 Z. z. stala Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra. Dňa 14.02.2008 bola vyhlásená Apoštolská konštitúcia „Slovachiae sacrorum Antistites“ o vzniku diecéz a zmene hraníc a mien diecéz a cirkevných provincií. Apoštolskou konštitúciou zo 14.02.2008 zanikla Bratislavsko-trnavská arcidiecéza a boli zriadené nové diecézy. Právne nástupníctvo z pôvodného žalobcu Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy so sídlom v Trnave na Rímskokatolícku cirkev, Biskupstvo Nitra, je preukázané vyhlásením Kongregácie biskupov o právnej subjektivite slovenských cirkevných útvarov latinského obradu (Prot. č. 621/2003) z 12.06.2009 a potvrdením Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo 16.03.2009 o

právnej subjektivite Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Nitra (č. l. 772 - 774 spisu). Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu žalovaného, táto vyplýva z ustanovenia § 4 ods.1 zák. č. 161/2005 Z.z., podľa ktorého povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Z LV č. XX pre kat. úz. E. je zrejmé, že nehnuteľnosti sú vedené ako vlastníctvo Lesy Slovenskej republiky š.p. Banská Bystrica, pričom právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení potvrdil, že tieto nehnuteľnosti spravujú a držia. Ďalej ohľadom vecnej pasívnej legitímácie žalovaného súd uvádza, že povinnou osobou v súdnom konaní o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 161/2005 Z. z. môže byť i právnická osoba, ktorá spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky potvrdzuje uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01.03. 2012, sp. zn. IV. ÚS 111/2012, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal na rozdielny výklad zákona č. 161/2005 Z. z. všeobecnými súdmi a Najvyšším súdom Slovenskej republiky v otázke, či pasívne legitímovaným subjektom v konaní o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 161/2005 Z. z. má byť právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z.z. spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky alebo sa v súdnom konaní môže oprávnená osoba domáhať vydania veci len voči vlastníkovi. Ústavný súd uviedol: „ak zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k tejto otázke prijaté nebolo, za jeden z možných záverov, ktorý nevykazuje znaky arbitrárnosti a je ústavne udržateľný je ten, že vecne pasívne legitímovaným účastníkom v spore pred súdom má byť vlastník nehnuteľností - štát". Argumentom „a contrario" pripúšťa sa aj taký výklad, že vecne pasívne legitímovaným subjektom v spore o navrátenie vlastníctva podľa zákona č. 161/2005 Z.z. je právnická osoba, ktorá nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu spravuje. Rovnakým spôsobom upravoval označenie povinnej osoby i zákon č. 282/1993 Z. z. o zmiernení niektorých majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktorý v § 3 za povinnú osobu určoval štát, obec, štátom alebo obcou založené alebo zriadené právnické osoby a právnické osoby zriadené zákonom, ktoré hospodária s majetkom štátu alebo obce, prípadne ho spravujú a ku dňu účinnosti zákona vec držia. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku 29.05.2007 sp. zn. 2 Cdo 160/2006 vyslovil názor, že vecne pasívne legitímovaným účastníkom v spore o vydanie nehnuteľnosti podľa zákona č. 282/1993 Z. z. môže byť nielen vlastník nehnuteľnosti, ale aj právnická osoba spravujúca majetok štátu, ktorá ku dňu účinnosti toho zákona nehnuteľnosti držala. Tento názor potvrdzuje tú skutočnosť, že možno vydať aj nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú na LV, kde vlastníkom je uvedený Slovenský pozemkový fond, pričom má ísť o nehnuteľnosti, ktoré ako druh pozemku sú označené lesné pozemky. Pri posudzovaní splnenia náležitostí výzvy na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a preukázanie splnenia podmienok pre vydanie nehnuteľnosti z hľadiska preukázania reštitučného titulu, súd vychádzal z účelu zák. č. 161/2005 Z.z., ktorým je naprávanie krívd z minulosti a preto aj vzhľadom na súčasnú tendenciu rozhodovania súdov v obdobných veciach, interpretoval ustanovenia reštitučného zákona z požiadavky minimálnej identifikácie nehnuteľností, spočívajúcej v označení pozemnoknižnej vložky a katastrálneho územia, ktorá identifikácia sa považuje za dostačujúcu, ako aj z minimálnych kritérií na určitosť výzvy z hľadiska konkretizovania dôvodu, o ktorý sa nárok opiera a jeho zdokladovania, kde postačuje, ak je reštitučný dôvod preukázaný hoci aj len odkazom na dokument zapísaný v pozemnoknižných vložkách. Vzhľadom na uvedené, považoval súd výzvu žalobcu zo dňa 30.8.2005, (č.l.43 -44), doručenú žalovanému dňa 05.09.2005 (č. l. 45) za obsahujúcu všetky potrebné náležitosti, nakoľko v nej boli uvedené nehnuteľnosti, vydania ktorých sa domáha, a to označením pozemnoknižnej vložky a katastrálneho územia, pričom navyše boli aj špecifikované v Prílohe k výzve, ku ktorej bola pripojená i pozemnoknižná vložka č. XXX pre kat. úz. E. , LV č. XX a LV č. XXXX pre ka. úz. E., identifikácia parciel, potvrdenie právnej subjektivity a potvrdenie o pridelení IČO. Vo výzve bol popísaný prechod práva k nehnuteľnostiam z Ostrihomskej kapituly na žiadateľa a vo výzve bolo uvedené, že do vlastníctva štátu prešli nehnuteľnosti z dôvodov uvedených v § 3 ods. 1 písm. c/ zákona odňatím bez náhrady v zmysle zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo z dôvodu uvedenom v § 3 ods. 1 písm. h/ zákona prevzatím bez právneho dôvodu. V tejto súvislosti súd poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR č. I. ÚS 250/2010-42 z 11.11.2010 aj I. ÚS 12/2010-47 zo dňa 07.07.2010. Reštitučným titulom, o ktorý žalobca opiera svoj nárok, je ustanovenie § 3 ods.1 písm. c) zák. č. 161/2005 Z.z., t.j. odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy, čo vyplýva z údajov uvedených v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre kat. úz. E., kde pod B X je uvedené, že sa poznamenáva, že tieto nehnuteľnosti podliehajú revízii a že ich štát zamýšľa prevziať podľa zák. č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy. Súd nepovažoval za podstatné, že žalobca nepredložil žiadny ďalší listinný doklad o prechode nehnuteľností na štát, ktorý sa mu nepodarilo zabezpečiť z dôvodu neposkytnutia potrebnej súčinnosti zo strany žalovaného, keďže je nepochybné, že k zmene vlastníka skutočne došlo a tieto nehnuteľnosti prešli na štát, z čoho možno vyvodit', že nešlo iba o zámysel a predznačenie revízie. Súd považuje za

podľa § 3 tak ako to ustanovuje zák. č. 161/2005 o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, vyššie uvedené nehnuteľnosti neboli spôsobilým predmetom navrátenia vlastníctva podľa § 1 zákona č. 161/2005 a preto žalobu v tejto časti o vydanie predmetných nehnuteľností v celkovej výmere XXXXX m2 ako nedôvodnú zamietol. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 20.10.2008 a to v časti o vydania a navrátenia žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam katastrálne územie E., zapísané na IV č. XX, parcela číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parcela č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, bytový dom so súpisným číslom XXX na parcele číslo XXX/X, bytový dom so súpisným číslom XXX, na parcele číslo XXX/X (č. I. 591) postupoval v zmysle vyššie cit. Zák. ustanovenia a konanie v tejto časti zastavil. Nakoľko vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie nehnuteľnosti v zmysle zák. č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, návrhu čiastočne vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zároveň zaviazal žalovaného na vydanie a navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam označeným vo výroku rozhodnutia, vrátane dokumentácie, ktorú súd považuje v súlade s § 121 Občianskeho zákonníka za príslušenstvo patriace k nehnuteľnostiam. Žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal vydania nehnuteľností v celkovej výmere X.XXX.XXX m2 (čo je 100%), pričom po čiastočnom späťvzatí vo výmere XXX m2 celková výmera predstavovala už len X.XXX.XXX m2 (čo je 99 %). Pôvodná výmera nehnuteľností podľa pôvodnej žaloby predstavovala výmeru X.XXX.XXX m2, pričom v predmetnom katastrálnom území došlo ku konaniu ROEP, podľa ktorého bol dňa 10.10.2016 spresnený žalobný návrh na X.XXX.XXX m2. Rozdiel tvorí XXXX m2, pričom tento rozdiel nebol spôsobený zo strany žalobcu ale nezávisle od jeho vôle, konaním ROEP. Vo výmere po úprave petitu (X.XXX.XXX m2) bola zahrnutá aj výmera, ktorú žalobca vzal späť a to XXX m2, a po odrátaní tejto výmery predmetom sporu zostala celková výmera vo výške X.XXX.XXX m2 čo je 100%. Súd žalobu vo výmere XX.XXX m2 zamietol, čiže žalovaný je povinný vydať žalobcovi nehnuteľnosti v celkovej výmere X.XXX.XXX m2 čo je 98% a vo zvyšku 2% zamietol, pričom súd prirátal k tomu ešte 1% úspechu žalovaného v časti späťvzatia. Nakoľko miera úspechu žalobcu predstavuje 95 % (98% - 2% - 1%), v takejto miere mu súd priznal aj náhradu trov konania.

11. Uvedený rozsudok včas podanými odvolaniami napadli obe strany sporu.

12. Odvolanie žalobcu smerovalo proti zamietajúcemu výroku III. rozsudku, v ktorej časti žiadal zmenu napadnutého rozsudku tak, aby bol žalovaný povinný mu vydať a vlastníctvo k nehnuteľnostiam navrátiť i k parceliam uvedeným v tomto výroku III. rozsudku spolu s označenou dokumentáciou, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatovanie súdu, že v napadnutom výroku uvedené predmetné nehnuteľnosti neboli uvedené v jeho výzve zo dňa 30. 08. 2005 nie je úplne presné, pretože predmetné nehnuteľnosti boli v tejto výzve spomenuté a to ako nehnuteľnosti špecifikované v pôvodnej pozemnoknižnej vl. č. XXX pre kat. úz. E. a tiež boli špecifikované v prílohách priložených k výzve a to v identifikácii parciel (príloha 2) a v prílohe k výzve (príloha 3). V týchto dokumentoch boli nehnuteľnosti špecifikované ich pôvodnými pozemnoknižnými číslami a to ako pozemnoknižná parc. č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX (všetko lesné pozemky), keď súčasné číselné označenie s podlomením získali (tieto) nehnuteľnosti až neskôr, keď toto označenie už mali aj v žalobe podanej na súd dňa 28. 08. 2006. S poukazom na uvedené má preto za to, že k zamietnutiu žaloby v tejto časti došlo len nedopatrením, keď s ostatnými nenapádanými výrokmi rozsudku sa stotožňuje.

13. Odvolanie žalovaného smerovalo proti výrokom II. a IV. napadnutého rozsudku, keď žalovaný sa domáhal zamietnutia žaloby žalobcu z dôvodu nepreukázania vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, pričom si uplatnil náhradu trov celého konania. Ako hlavné dôvody odvolania označil to, že

1. žalobca v súdnom konaní nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu, keď rímskokatolícka cirkev ani žiaden z jej útvarov nemajú právo rozhodovať o tom, ktorý z útvarov rímskokatolíckej cirkvi si uplatní reštitučný nárok,
2. on nie je v tomto spore - vzhľadom k formulácii petitu - vecne pasívne legitimovaný,
3. výrok I. (?) napadnutého rozsudku je nevykonateľný,
4. žalobou uplatnený nárok je prekludovaný,
5. žaloba bola podaná predčasne a teda jemu doposiaľ nevznikla povinnosť uzavrieť so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľností,
6. prvoinštančný súd ho zaviazal na vydanie a navrátenie vlastníctva i k nehnuteľnostiam, ktoré nie sú spôsobilým predmetom vydania,

7. nesprávne je rozhodnutie súdu o uložení mu povinnosti vydať dokumenty uvedené v bode II.b výroku rozsudku a že

8. súd nezohľadnil správne pomer úspechu a neúspechu strán sporu z hľadiska hodnoty nehnuteľností vydania vlastníctva ktorých sa žalobca domáhal. Uvedené odvolacie dôvody následne konkretizoval tým, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností bola osoba odlišná od žalobcu a z hľadiska oprávnenej osoby je potrebné rozlišovať cirkev samotnú a jej jednotlivé útvary, pričom k zániku, rozdeleniu a ani k zlúčeniu Trnavského seminára (útvaru cirkvi, ktorý nebol zahraničnou cirkevnou právnickou osobou) apoštolskými konštitúciami nedošlo, keď kongregácia biskupov nie je oprávnená podávať výklad k osobe oprávnenej na uplatnenie reštitučného nároku obdobne ako ani Ministerstvo kultúry, preto požiadavke právnej istoty odporuje výklad reštitučného zákona umožňujúci považovať za oprávnenú osobu viac útvarov cirkvi, keď žalobca v konaní netvrdil a ani nepreukázal zánik pôvodného pozemnoknižného vlastníka (Trnavského seminára ako cirkevnej právnickej osoby) a javí sa byť pravdepodobným, že tento naďalej existuje, teda z pohľadu platného práva je potrebné rozlišovať medzi cirkevným majetkom Rímskokatolíckej cirkvi samotnej a niektorého jej útvaru, teda v konečnom dôsledku žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že je subjektom totožným s pôvodným pozemnoknižným vlastníkom. Nedostatok jeho pasívnej legitímácie žalovaného je daný tým, že ako nevlastník má sporné nehnuteľnosti len v užívaní a žalobca sa nedomáha uloženia mu povinnosti prejavu vôle uzavrieť so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľností, keď prílohou žaloby by bol samotný text dohody, teda len ako správca majetku nie je spôsobilý žalobcovi vydať vlastníctvo k nehnuteľnostiam, pričom oprávnená osoba sa môže domáhať vydania a navrátenia vlastníctva len voči tomu, kto jej vlastníctvo odňal, t. j. štátu, teda žaloba mala smerovať voči štátu ako vlastníkovi predmetných nehnuteľností. Nevykonateľnosť výroku I. napadnutého rozsudku vyplýva z toho, že podaná žaloba nie je na nahradenie prejavu vôle, pričom požadovaný rozsudok nie je listinou spôsobilou založiť vlastnícke právo žalobcu záznamom a na základe tohto rozsudku jemu nevzniká povinnosť so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľností uzavrieť, ktorá dohoda by mohla byť vkladu schopnou listinou. Prekluzia uplatneného nároku a predčasnosť žaloby je daná tým, že jemu do 30. 04. 2006 a ani doposiaľ nebola nikým preukázaná skutočnosť, že žalobca bol právnym nástupcom po zaniknustom Trnavskom seminári, preto je nárok prekludovaný a pre neexistenciu jeho povinnosti uzavrieť so žalobcom dohodu o vydaní je žaloba aj predčasná, keď pre nepreukázanie skutočností uvedených v § 3 reštitučného zákona, v dôsledku odkladacej podmienky pre vznik nároku oprávnenej osoby, nárok žalobcu nikdy nevznikol. Za nespôsobilý predmet vydania považuje nehnuteľnosti vytvorené geometrickým plánom H.. X. S. č. XX/XXXX (parc. č. XXX/X a X) a tiež parcely zapísané na LV č. XX ako parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXXX, ktoré nehnuteľnosti nemajú charakter poľnohospodárskej pôdy podľa § 2 písm. b/ zák. č. 220/2004 Z. z., ani lesných pozemkov podľa § 3 ods. 1 zák. č. 326/2005 Z. z.. Rozhodnutie považuje za nesprávne aj v časti uloženia mu povinnosti vydať žalobcovi označené dokumenty uvedené v bode II. písm. b/ výroku rozsudku z dôvodu neexistencie osobitného predpisu, ktorý by v prípade zmeny užívateľa ukladal doterajšiemu obhospodarovateľovi odovzdanie lesnej hospodárskej evidencie novému obhospodarovateľovi (táto povinnosť sa viaže na zmenu obhospodarovateľa), keď on ako povinná osoba má k dispozícii len časť lesnej hospodárskej evidencie. Nezákonnosť rozhodnutia o náhrade trov konania vidí v tom, že prvoinštančný súd nesprávne zohľadnil pomer úspechu a neúspechu strán sporu, keď úplne opomenul zohľadniť hodnotu dvoch stavieb, ohľadne ktorých bolo konanie zastavené a ktoré podľa potvrdenia realitnej kancelárie majú hodnotu viac než 73.000 eur, keď konajúci súd nezohľadnil ani rozdielnú hodnotu pozemkov, ohľadom ktorých bol on procesne úspešný, resp. neúspešný a to napriek tomu, že i právny zástupca pôvodného žalobcu hodnotu jednotlivých druhov pozemkov diferencoval a vyčísloval osobitne.

14. Strany sporu sa k odvolaniu protistrany nevyjadrovali.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) učinil vo veci dopyt na katastrálny odbor Okresného úradu Nitra, ktorý v odpovedi zo dňa 07. 10. 2020 (následne spolu so žiadosťou súdu zasielanom obom právnym zástupcom strán sporu) súdu oznámil, že LV č. XXX bol založený na základe zápisu registra obnovenej evidencie pozemkov dňa 20. 05. 2004, že parc. č. XXX/X bola z LV č. XX odpísaná dňa XX. XX. XXXX a následne zapísaná do LV č. XXXX, že parc. č. XXX bola rozdelená na parc. č. XXX/X až X na základe žiadosti žalovaného dňa 11. 09. 2019, keď podkladom bol geometrický plán č. XXXXXXXX-X/XXXX, pričom boli vytvorené len z parc. č. XXX a že zápis a zákres parciel č. XXX/X a X tak, ako sú zobrazené v geometrickom pláne č. XX/XXXX a zákres parciel č. XXX/X a X do KN tak, ako sú zobrazené v geometrickom pláne č. XX/XXXX nie je možný pre nezgodu - zmenu údajov tvoriacich doterajší stav

geometrického plánu a teda nezgodu stavu geometrického plánu s platnými údajmi katastra; je teda potrebné upraviť údaje o týchto parceliach.

16. Žalobca následne na uvedené vykonal dve podania v spore. Podaním zo dňa 15. 03. 2022 uviedol, že netrvá na podanom odvolaní týkajúcom sa parciel zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. E. (napadnutý výrok rozsudku III.), že nežiada vydať KN „C“ parc. č. XXX/X zapísanú na LV č. XXXX pre kat. úz. E., že namiesto parc. č. XXX (z LV č. XX pre kat. úz. E.) žiada vydať parc. č. XXX/X, XXX/X a XXX/X a že čo sa týka parc. č. XXX/X a XXX/X vytvorených GP č. XX/XXXX pre kat. úz. E., tieto upresní okamžite po vyhotovení nového geometrického plánu. V uvedenom podaní tiež poukázal na to, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu mu z reštitučného zákona nenakladať s predmetom sporu. Podaním zo dňa 24. 05. 2022 žalobca spresnil žalobný návrh tak, že nežiada vydať ani nehnuteľnosti KN „C“ parc. č. XXX/X a XXX/X, že namiesto pôvodných KN „C“ parc. č. XXX/X a XXX/X vytvorených GP č. XX/XXXX žiada vydať novovytvorené KN „C“ parc. č. XXX/X - záhrada o výmere XXX m² a parc. č. XXX/X - záhrada o výmere X m² vytvorených GP č. XX/XXXX pre kat. úz. E. (vyhotovený H.. Q. F. dňa 04. 02. 2022, úradne overený Okresným úradom K. - katastrálnym odborom dňa 27. 04. 2022 pod č. G1 - XXX/XXXX) a tiež aj parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² zapísanú na LV č. XX pre kat. úz. E. (ktorá bola v čase účinnosti reštitučného zákona záhradou a touto je aj v súčasnosti), keď čo sa týka KN „C“ parc. č. XXXX z LV č. XX naďalej trvá na jej vydaní s poukazom na § 3 ods. 1 písm. e/ bod 2 zák. č. 326/2005 Z. z., keďže z grafického znázornenia je uvedená parcela jednoznačne lesným pozemkom, čiastočne z väčšej miery zarastený lesným porastom, nerozlučne prepojený s okolitým lesom. K tomuto podaniu žalobca pripojil označený geometrický plán č. XX/XXXX ako aj ortofoto parc. č. XXX/X a X a XXXX ako aj letecké snímky uvedenej parcely. Uvedené podania boli zasielané žalovanému s výzvou na vyjadrenie sa a predloženie procesných návrhov, ktorá výzva súdu (napriek urgenciám) ostala bez odpovede, keď k uvedenému sa žalovaný vyjadril až na odvolacom pojednávaní tak, že nesúhlasil s pripustením zmeny žaloby týkajúcej sa pôvodných parc. č. XXX a XXX/X a X (poukazujúc na to, že zmena žaloby v odvolacom konaní prípustná nie je), keď ohľadne parc. č. XXX/X, X a X súhlasil so späťvzatím žaloby zo strany žalobcu a nemal pripomienky ani k späťvzatiu odvolania žalobcu proti výroku III. napadnutého rozsudku.

17. Následne odvolací súd prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní oboch strán sporu a prihliadajúc i na následné podania strán sporu pred rozhodnutím odvolacieho súdu v spore dospel k záveru, že vo veci je potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

18. Pred rozhodnutím v spore odvolací súd vydal najprv toto uznesenie:

18.1. Odvolací súd p r i p ú ť a zmenu žaloby v časti vydania parcely registra „C“ KN č. XXX z LV č. XX pre kat. úz. E. tak, že predmetom vydania sú aktuálne parcely registra „C“ KN č. XXX/X, XXX/X a XXX/X zapísané na LV č. XX pre kat. úz. E..

18.2. Odvolací súd p r i p ú ť a zmenu žaloby v časti vydania parciel registra „C“ KN č. XXX/X a XXX/X podľa GP č. XX/XXXX tak, že predmetom vydania sú novovytvorené parc. č. XXX/X a XXX/X vytvorené Geometrickým plánom č. XX/XXXX overenom dňa 27. 04. 2022 pod č. F a parc. č. XXX/X zapísaná na LV č. XX, všetky parcely v kat. úz. E..

19. Pri vydaní uvedeného rozhodnutia odvolací súd vychádzal z toho, že v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene v evidencii nehnuteľností týkajúcich sa parc. č. XXX a XXX/X a X, ktorá zmena v označení nehnuteľností je legitímnym titulom potreby úpravy žalobného petitu, keď nejde o klasickú zmenu žaloby v odvolacom konaní, keďže predmet sporu je naďalej totožný, je len inak označený s ohľadom na zmeny v katastri nehnuteľností, ide teda stále o predmet konania rovnaký ako bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. G. požadovaná úprava petitu sa týkala výslovne iba toho, aby bola zosúladená špecifikácia nehnuteľností tvoriacich predmet sporu s evidenciou nehnuteľností, k zmene predmetu konania však v žiadnom smere nedochádza a pripustením zmeny žaloby (petitu) nedôjde v tomto prípade k zmareniu preskúmania správnosti postupu a rozhodnutia prvoinštančného súdu.

20. Čo sa týka odvolania žalobcu proti zamietajúcemu výroku napadnutého rozsudku III., vzhľadom k späťvzatiu odvolania žalobcom odvolací súd odvolacie konanie v tejto časti výroku podľa ust. § 396 ods. 3 CSP zastavil.

21. S ohľadom na späťvzatie žaloby v časti vydania parc. reg. „C“ KN č. XXX/X, XXX/X a XXX/X zapísaných na LV č. XX pre kat. úz. E., vzhľadom k súhlasnému vyjadreniu žalovaného ohľadom týchto parciel odvolací súd v zmysle ust. § 370 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie ohľadne týchto parciel zrušil a konanie o ich vydaní zastavil.

22. Následne odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu rozsudku súdu prvej inštancie v zostávajúcich napadnutých výrokoch, keď s ohľadom na argumentáciu súdu prvej inštancie, argumentáciu oboch sporových strán a naplnenie princípu právnej istoty (čl. 2 CSP) uvádza nasledovné:

23. Ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku (a rozhodnutia NS SR sp.zn.2Cdo 162/2019) treba považovať predovšetkým rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, konkrétne pod číslom R38/2013, R75/2019 a R3/2021 (odkazujúce i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. októbra 2017 spisovej značky III.ÚS 342/ 2017).

23.1. Ak v rozhodnom období prešla do vlastníctva štátu alebo obce spôsobom uvedeným v § 3 ods. 1 zákona č.161/2005 Z.z. nehnuteľnosť evidovaná v pozemkovej knihe ako vlastníctvo právneho subjektu Rímskokatolíckej cirkvi sídliaceho mimo územia Slovenska, má sa za to, že išlo o prechod vlastníctva tejto nehnuteľnosti z vlastníctva právneho subjektu Rímskokatolíckej cirkvi sídliaceho v Slovenskej republike (R38/2013 = 3Cdo 200/2010 z 27.2.2012, keď ústavná sťažnosť bola odmietnutá uznesením Ústavného súdu SR III.ÚS 373/2012 z 23.8.2012).

23.2. Spôsobilým predmetom navrátenia vlastníctva podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona číslo 161/2005 Z.z. nie je iná než poľnohospodárska pôda, ktorej legálnu definíciu vo forme taxatívneho výpočtu obsahuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona číslo 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona číslo 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (R 75/2019 = uznesenie 7Cdo 169/2016 zo dňa 14.6.2018).

23.3. Pre navrátenie vlastníctva nehnuteľných vecí uvedených v § 2 ods. 1 zákona číslo 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam je rozhodujúci ich druh (charakter) v čase začatia plynutia lehoty na uplatnenie výzvy podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona (R 3/2021 = rozsudok 5Cdo 27/2017 zo dňa 26.11.2020).

23.4. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhora uvedenom náleze III.ÚS 342/2017/ v bodoch 35 a 36 / uviedol, že: „vylúčenie parciel reálne využívaných na poľnohospodárske účely, ale formálne evidovaných inak ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávne porasty by bolo popretím práva na spravodlivosť ako imanentnej kategórie daného reštitučného práva k pôvodnému cirkevnému majetku. Obdobne aj vylúčenie parciel slúžiacich na zabezpečenie využívania poľnohospodárskej pôdy na daný účel (cesta, chodník, hospodársky dvor a podobne) z vydania nehnuteľnosti reštituentovi by mohlo znamenať v okolnostiach konkrétnej veci znemožnenie faktického užívania reštituovanej poľnohospodárskej pôdy, čím by došlo k popretiu samotného účelu reštitúcie. S ohľadom na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. d) zákona číslo 220/2004 Z.z., prípadné nesplnenie uvedenej povinnosti doterajším vlastníkom, respektíve správcom (ohľadom zosúladenia poľnohospodárskeho druhu pozemku s jeho evidenciou v katastri) a v dôsledku toho nepresná evidencia druhu parciel v katastri nehnuteľností nemôže prívodiť zhoršenie postavenia reštituenta a spôsobiť tak ďalšiu krivdu“.

23.5. Ústavný súd SR sa tiež vyjadroval ku aktívnej vecnej legitímácii Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku pre účely reštitúcie (IV. ÚS 216/2011, III. ÚS 142/2009), k minimálnym náležitostiam výzvy a k potrebe rešpektovania účelu reštitúcie vylučujúcej formalistickú interpretáciu zákona (I.ÚS 12/2010) a zužujúci výklad (I.ÚS 206/2010), resp. k zmyslu a účelu reštitučného zákonodarstva odôvodňujúceho jeho extenzívny výklad (III.ÚS 373/2012). V rozsudku NS SR 2Cdo 160/2006 z 29.5.2007 (i v rozhodnutí IV.ÚS111/2012) bola riešená pasívna legitímácia (aj) správcu, genézu vývoja úpravy cirkevných reštitúcií riešil v rozsudku 5Cdo/148/2019 z 31.05.2021. V spore rovnakých sporových strán aktívnu i pasívnu vecnú legitímáciu riešil i Krajský súd v Nitre (napr. v rozsudku 25Co/1/2019-1085 z 13.11.2019).

24. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného k pôvodne žalovaným parc. č. XXX a XXX (z pozemnoknižnej vložky č. XXX a LV č. XX pre kat. úz. E.), u ktorých žalovaný namietal ich nespôsobilosť k vydaniu s ohľadom na to, že sa nejedná o spôsobilý predmet vydania, keďže ide o zastavané plochy a nádvoría a nie teda poľnohospodársku pôdu odvolací súd dospel k záveru, že uvedené parcely podľa aktuálneho označenia a parc. č. XXX/X, X a X a parc. č. XXX/X, X, X a X nie sú spôsobilým predmetom vydania, nakoľko sa nejedná o poľnohospodársku pôdu, ale sa jedná o zastavané pozemky tvoriace aj v minulosti užívací celok v rámci domovej nehnuteľnosti (č. p. XX, resp. teraz súp. č. XXX) v intraviláne obce, keď obe pozemnoknižné parc. č. XXX a XXX slúžili tejto domovej nehnuteľnosti. Na aktuálnej parc. č. XXX/X sa nachádza bytová budova rodinného domu súp. č. XXX, na parc. č. XXX/X sa nachádza nebytová - hospodárska budova súp. č. XXX a parc. č. XXX/X predstavuje dvor medzi uvedenými stavbami, keď všetky tri pozemky sú na LV zapísané ako zastavané plochy a nádvoría. Na parc. č. XXX/X vytvorenej z pôvodnej pozemnoknižnej parc. č. XXX sa nachádza stavba letnej kuchyne (uvedenú parcelu žalobca ani nepožaduje), požadovaná parc. č. XXX/X je takmer úplne zastavaná rodinným domom súp. č. XXX vo vlastníctve fyzických osôb (LV XXX), pričom parc. č. XXX/X, XXX/X a XXX/X vytvorené z pôvodnej pozemnoknižnej parc. č. XXX (a neskorších KN parciel č. XXX/X a X) rovnako slúžia pre uvedenú stavbu rodinného domu tak ako tomu bolo aj v minulosti, keď parc. č. XXX/X (pôvodne parc. č. XXX/X) je na LV zapísaná ako zastavaná plocha a nádvorie - dvor, bez vlastníctva ktorej parcely by nebolo možné užívanie rodinného domu súp. č. XXX, nakoľko uvedená parcela tvorí prístupovú cestu (od ulice) - možnosť k užívaniu parciel č. XXX/X až X (a tiež i k zadnej parcele č. XXX/X netvoriacej predmet sporu). V spore nebolo preukázané, že uvedené pozemnoknižné parc. č. XXX a XXX tvorili (a stále tvoria) hospodársku usadlosť, naopak (už podľa pozemnoknižnej vložky) tvorili užívací celok v rámci domovej nehnuteľnosti v intraviláne obce a preto mal odvolací súd za to, že uvedené pozemkové nehnuteľnosti nie sú (ako zastavané a v minulosti i súčasnosti nevyhnutné pre užívanie stavby rodinného domu) spôsobilým predmetom vydania, keďže netvoria produkčne potencionálnu poľnohospodársku pôdu.

25. Čo sa týka ďalej parc. č. XXXX z LV č. XX vedenej na LV ako ostatná plocha (pozemok, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo kamením a iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý účinok) mal odvolací súd za to, že charakter uvedenej parcely nebráni jej vydaniu, nakoľko sa jedná o pôvodný kameňolom (podľa zápisu v pkn. vložke č. XXX), avšak uvedená parcela je podľa predložených snímok už jednak sčasti zalesnená, keď je tiež nerozlučne prepojená s okolitým lesom a teda súvisí s využívaním funkcií okolitého lesa - je nevyhnutná na zabezpečenie jeho využitia.

26. Čo sa týka argumentácie žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu mal odvolací súd za to, že tento odvolací dôvod neobstojí, nakoľko (vychádzajúc z označeného rozhodnutia R 38/2013) je daná aktívna legitímácia žalobcu i k majetku pôvodne patriacemu pod Trnavský seminár, ktorého zriaďovateľom bolo Ostrihomské arcibiskupstvo. Odvolací súd má za to, že ak u majetku Ostrihomského arcibiskupstva (ako zriaďovateľa Trnavského semináru) na území Slovenska pre účely reštitúcie platí právny záver Najvyššieho súdu SR o tom, že ide o prechod vlastníctva nehnuteľností z vlastníctva právneho subjektu Rímskokatolíckej cirkvi sídliaceho v Slovenskej republike, potom uvedený záver musí platiť aj pre majetok samotného Trnavského semináru (organizačnej zložky Rímskokatolíckej cirkvi zriadenej Ostrihomským arcibiskupstvom), ktorý po vzniku Československa a úkonoch Svätej stolice na to nadväzujúcich (označených v napadnutom rozsudku) pripadol Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku, ktorej preto patrí i určenie tej jej zložky, ktorá ho bude spravovať (a reštitučné nároky v mene cirkvi uplatňovať). Pasívna legitímácia žalovaného ako správcu majetku štátu vyplýva priamo z dikcie zákonného ust. § 4 ods. 1 ako aj z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Nedôvodnou považoval odvolací súd aj námietku o nevykonateľnosti výroku I. napadnutého rozsudku a nadväzujúcej argumentácie o preklúzii a predčasnosti žaloby, keďže zo zákona samotného ako aj z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva možnosť podania žaloby o vydanie a navrátenie vlastníckeho práva, keď reštitučný titul vyplýva priamo zo zápisu v pozemnoknižnej vložke č. XXX pod O Ohľadom uvedených odvolacích dôvodoch, ktoré žalovaný použil i v rámci argumentácie v spore, sa odvolací súd stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a na tieto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje, keď zotráva i na svojej ustálenej rozhodovacej praxi (viď rozhodnutie 25Co/1/2019 - body 10.1.2. až 10.5.). Čo sa týka dokumentácie k vydávaným pozemkom, tu odvolací súd poukazuje na to, že základ nároku na ňu vyplýva z ust. § 3 ods. 3 zákona, ktoré sa obsolentným nestalo, že v prípade poukazu na nedisponovanie dokumentáciou v celom (požadovanom) rozsahu ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní a že po vydaní nehnuteľností novému vlastníkovi prestane byť (ak nedôjde k dohode) žalovaný v postavení obhospodarovateľa. Odvolací súd však za dôvodnú

považoval odvoláciu námietku žalovaného k trovám konania, konkrétne k nezohľadneniu hodnoty stavieb pôvodne žalobcom požadovaných v ním podanej žalobe, s ohľadom na ktorú hodnotu stavieb a tiež aj na celkový výsledok sporu k všetkým pozemkovým nehnuteľnostiam (u ktorých nebol žalobca v plnom rozsahu úspešný), mal potom odvolací súd za to, že z hľadiska spravodlivosti a zákonnosti v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Vychádzajúc z uvedených argumentov ako aj z argumentov súdu prvej inštancie, s rozhodnutím ktorého súdu tvorí rozhodnutie odvolacieho súdu jeden celok, preto odvolací súd žalobu v označených parceliach (v bode 24.) považoval za nedôvodnú a podľa ust. § 388 CSP zmeňujúc rozsudok ju v tejto časti zamietol, keď v ostatných parceliach uvedených vo výroku II. napadnutého rozsudku neriešených zastavujúcim, resp. zamietajúcim výrokom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

28. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).